

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/131/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614010031
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamil Ivánek
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1614010031.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a sudkýň JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Magdalény Blažovej, v trestnej veci proti obžalovanému E. G., stíhanému pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného E. G. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp.zn. 1T/8/2014 zo dňa 02.07.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. novembra 2014

rozhodol:

I. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

II. Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie obžalovaného E. G., nar. XX.XX.XXXX v T. sa z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný E. G. uznaný za vinného z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode s R. G. v čase okolo 13.45 h dňa 21.11.2013 v lokalite zv. U. les, k. ú. Z. W. R., v lesnom poraste č. 624 spoločným konaním odcudzili agátové drevo tým spôsobom, že obvinený R. G. vošiel do uvedeného lesného porastu motorovým vozidlom zn. Fiat Ducato bielej farby, evidenčné číslo MA-XXXCF, kde sa nachádzalo 8 ks zrezaných stromov agát, narezaných na približne metrové dĺžky, ktoré následne v množstve 1,35 m³ spoločne naložili do vozidla a miesto opustili, čím spôsobili poškodenej spoločnosti A. SR, š.p. odštepny závod R., škodu vo výške 137,70 €, pričom obvinený E. G. sa tohto konania dopustil aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/18/13 zo dňa 14.05.2013, právoplatným dňa 01.06.2013, bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Tr. zák.

Súd I. stupňa obžalovaného E. G. podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, v spojení s § 36 písm. l/, § 38 ods. 3, § 54 Trestného zákona odsúdil k trestu povinnej práce vo výmere 150 (stopäťdesiat) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona, § 51 ods. 4 písm. c/ Trestného zákona bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený peňažný trest vo výmere 200 (dvesto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ustanovil súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť spoločne a nerozdielne s R. G., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom W. č. XXX/XX, G., nahradiť poškodenej spoločnosti A. J., š.p., Z. závod R. so sídlom H. S. č. XXXX, R.-J., IČO: XXXXXXXX, škodu vo výške 112,59 eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote dňa 04.07.2014 na č.l. 64 odvolanie proti výroku o treste okresný prokurátor. Toto odvolanie odôvodnil samostatným písomným podaním zo dňa 22.08.2014 na č.l. 68, v úvode ktorého najskôr podrobne citoval výrok o treste napadnutého rozhodnutia súdu I. stupňa. V ďalšom uviedol, že je toho názoru, že okresný súd nesprávne obžalovanému uložil trest povinnej práce a peňažný trest, nakoľko obžalovaný spáchal skutok v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T 18/13, pričom skúšobná doba podmieneného odsúdenia obžalovanému plynie od 14.05.2013 do 01.10.2014. Predmetný skutok spáchal dňa 21.11.2013, teda počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Vzhľadom na osobu páchatel'a, jeho trestnú minulosť, ako aj fakt, že už bol za prečin krádeže odsúdený, nemožno uložený trest považovať za dostačujúci z hľadiska nápravy páchatel'a. Preto navrhol, aby Krajský súd v Bratislave zrušil rozsudok súdu vo výroku o treste a uložil obžalovanému primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Vo veci bol určený termín verejné zasadnutia na deň 12.11.2014, na ktorý bol riadne a včas predvolaný obžalovaný E. G., čo preukazuje doručka zo dňa 30.10.2014. Dňa 12.11.2014 o 10.06 hod. bolo priamo do pojednávacej miestnosti doručené ospravedlnenie obžalovaného E. G., z obsahu ktorého vyplýva, že sa omylom dostavil na Okresný súd Malacky a preto žiada ospravedlniť svoju neúčast' na verejnom zasadnutí a toto žiada odôvodniť, nakoľko chce byť prítomný.

Odvolací súd konštatuje, že ospravedlnenie obžalovaného E. G. nie je možné považovať za včasné a ani riadne a preto postupom podľa § 293 ods. 5 Tr. por. rozhodol o tom, že sa verejné zasadnutie vykoná za jeho neprítomnosti, nakoľko boli splnené všetky zákonné podmienky.

Na verejné zasadnutie sa neustanovil ani splnomocnený zástupca poškodenej organizácie A. SR, š.p. a to i napriek tomu, že táto organizácia bola riadne a včas o termíne verejného zasadnutia upovedomená, čo preukazuje doručka zo dňa 03.11.2014. Vzhľadom na skutočnosť, že boli splnené všetky zákonné podmienky, odvolací súd postupom podľa § 294 ods. 2 Tr. por. rozhodol o tom, že sa verejné zasadnutie vykoná za neprítomnosti poškodenej organizácie.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.11.2014 sa zástupkyňa Krajskej prokuratúry Bratislava v plnom rozsahu pridržala písomne podaného odvolania a navrhla zrušiť výrok o treste napadnutého rozsudku, obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do minimálneho stupňa a odvolanie obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania proti výroku o treste (306 ods. 1 Tr. por.) a preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Okresná prokuratúra Malacky dňa 06.02.2014 pod sp. zn. 2Pv 1094/13/1106-9 podala na obžalovaného E. G. obžalobu pre prečin krádeže spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.07.2014 učinil obžalovaný E. G. vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., t.j. že je vinný. Následne na otázky uvedené v § 333 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. odpovedal áno. Napokon po návrhu prokurátora súd I. stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného a zároveň vyhlásil, že sa dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal, nevykoná. Napokon súd I. stupňa vyhlásil vyššie uvedený napadnutý rozsudok.

Odvolanie okresného prokurátora smerovalo výlučne voči výroku o treste, takže odvolací súd bol viazaný pri preskúmaní napadnutého výroku revíznym princípom podľa § 317 ods. 2 Tr. por. Odvolací súd nevzhliadol žiadne pochybenia súdu I. stupňa vo výroku o treste v napadnutom rozsudku. Súd I. stupňa pri ukladaní trestu rešpektoval účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a jeho druh a výmeru určil v súlade s hľadiskami vyjadrenými v § 34 ods. 4 Tr. zák.

Správne postupoval súd I. stupňa, keď v súlade s § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Pozornosti odvolacieho súdu však neuniklo, že súd I. stupňa nesprávne vymedzil poľahčujúce okolnosti. Na jednej strane súd I. stupňa správne určil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák., t.j. že sa obžalovaný E. G. priznal a svoju trestnú činnosť aj úprimne oľutoval, pretože na hlavnom pojednávaní učinil prehlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. Na strane druhej však mal súd I. stupňa práve s poukazom na existenciu vyššie uvedeného prehlásenia uznať aj existenciu ďalšej poľahčujúcej okolnosti a to uvedenej v § 36 písm. n/ Tr. zák., t.j. že napomáhal pri objasnení trestnej činnosti.

Aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, t. j. že páchatel napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 Tr. por. (ZSP č. 8/2014-II).

Správne taktiež postupoval súd I. stupňa, keď nezistil existenciu žiadnej priťažujúcej okolnosti. Priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák., t.j. že obžalovaný E. G. bol už v minulosti odsúdený nie je možné akceptovať, pretože z aktuálneho odpisu registra trestov na obžalovaného vyplýva, že tento bol doposiaľ celkovo šesť krát odsúdený, avšak u prvých piatich odsúdení nastala právna fikcia, že sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Čo sa týka šiesteho odsúdenia, ide o trestný rozkaz Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/18/2013 zo dňa 14.05.2013, právoplatný dňa 01.06.2014, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieňaným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov. V tomto smere však odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na priťažujúcu okolnosť.

Práve vyššie citované odsúdenie sp. zn. 2T/18/2013 je uvedené ako zákonný formálny znak skutkovej vety napadnutého rozhodnutia súdu I. stupňa, ktorý je reprezentovaný aj kvalifikačným znakom podľa § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák., t.j. že hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený. Táto podstatná skutočnosť bráni, aby bolo možné na citované odsúdenie prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť.

Z uvedeného teda vyplýva, že pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je 2:0, v dôsledku čoho podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. sa horná hranica základnej trestnej sadzby znižuje o jednu tretinu.

Odvolací súd sa však v záujme rešpektovania zásady stability súdnych rozhodnutí obmedzil iba na vytknutie uvedeného pochybenia, pretože v konečnom dôsledku nemalo žiaden vplyv na stanovený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Aj v prípade, že by odvolací súd pridal ďalšiu uvedenú poľahčujúcu okolnosť, stále by výsledný pomer týchto okolností vyznieval 2:0 v prospech poľahčujúcich okolností a teda horná hranica trestnej sadzby s poukazom na § 38 ods. 3 Tr. zák. by sa obžalovanému stále znižovala o jednu tretinu.

Keďže obžalovaný E. G. spáchal prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., základná sadzba je daná rozpätím až na 6 mesiacov až 3 roky, z čoho vyplýva záver, že sa mu horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody znižuje o jednu tretinu na sadzbu 6 mesiacov až 26 mesiacov.

Z ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák. však vyplýva, že súd je povinný prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. To znamená, že súd je povinný upravovať trestnú sadzbu nielen pri treste odňatia slobody, ale aj pri akomkoľvek inom druhu trestu, pokiaľ obsahuje vymedzené trestné rozpätie, čo obsahuje ako trest povinnej práce, tak aj peňažný trest.

Pri treste povinnej práce v § 54 Tr. zák. je základné rozpätie dané 40 až 300 hodí, pričom pri úprave postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. vznikne rozpätie 40 až 213 hodín. Súd I. stupňa postupoval správne, keď obžalovanému zohľadnil vyššie uvedené skutočnosti a uložil mu trest povinnej práce vo výmere 150 hodín, čo je tesne nad polovicou takto upravenej trestnej sadzby.

Zároveň bola splnená aj zákonná podmienka uvedená v § 54 Tr. zák., t.j. súhlas obžalovaného s uložením tohto druhu trestu, ktorý udelil na hlavnom pojednávaní dňa 02.07.2014.

Súd I. stupňa postupoval v súlade s § 55 ods. 1 Tr. zák. a § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák., keď obžalovanému E. G. uložil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom.

Pri peňažnom treste v § 56 ods. 1 Tr. zák. ak je teda základné rozpätie dané 160,-€ až 331.930,-€, po aplikácii ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. je upravené rozpätie dané 160,-€ až 221.340,-€.

Čo sa týka výmery peňažného trestu v sume 200,-€, túto výmeru považuje odvolací za plne primeraný. Takto uložený peňažný trest je uložený pri samej dolnej hranici upraveného uvedeného rozpätia a zároveň plne korešponduje s nasledujúcimi ustanoveniami:

Podľa § 57 ods. 1 veta prvá Tr. zák. pri ukladaní peňažného trestu súd prihliadne na osobné a majetkové pomery páchatel'a.

Súd I. stupňa bral pri ukladaní peňažného trestu a najmä jeho výmery do úvahy osobu páchatel'a a jeho majetkové pomery. Je potrebné si uvedomiť, že obžalovaný E. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je zamestnaný a jeho mesačný príjem činí 400,-€. Je nepochybné, že jeho príjem je natoľko daný, že splatenie peňažného trestu s poukazom na jeho výmeru bude s najväčšou pravdepodobnosťou z jeho strany možné, prinajmenšom aspoň v splátkach.

Napokon aj uloženie náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, rozpätie ktoré je uvedené v § 57 ods. 3 Tr. zák. až 5 rokov, po úprave podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., na rozpätie až 3 roky a 4 mesiace, je uložený pri samej spodnej hranici tohto upraveného rozpätia.

Čo sa týka odvolacej námietky, podľa ktorej obžalovaný E. G. sa prejednávanej trestnej činnosti dopustil počas plynutia vyššie uvedenej skúšobnej doby podmieneného odsúdenia a preto mal byť ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody, odvolací súd sa s touto nestotožňuje a to na základe nasledujúcich skutočností:

Podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Z vyššie uvedenej citácie vyplýva mimoriadne dôležitý záver a to, že zákon vylučuje uloženie opätovného podmieneného trestu odňatia slobody za trestný čin spáchaný v tomto prejednávanom prípade v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Iný druh trestu však je možné uložiť a teda aj trest povinnej práce, ako aj peňažný trest.

Vyššie uvedené odsúdenie sp. zn. 2T/18/2013 je dôležité aj z iného dôvodu. Ak teda uvedené odsúdenie tvorí formálny znak uvedený v § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák., nie je možné zároveň na to isté odsúdenie prihliadnuť ešte raz s poukazom na § 49 ods. 2 Tr. zák., pretože by išlo o porušenie jednej zo základných zásad trestného konania *nebis in idem*, t.j. nie dva krát o tom istom.

Ak by teda mal odvolací súd postupovať podľa návrhu odvolateľa a postupom podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. by prihliadol na citované odsúdenie Okresného súdu Malacky ako aj na skutočnosť, že obžalovaný E. G.

spáchal skutok v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a s prihliadnutím na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. por. by ukladal trest odňatia slobody nepodmienečný, túto skutočnosť by v konečnom dôsledku bral do úvahy celkovo dva krát, čo by bolo v neprospech obžalovaného.

Prihliadnuť na vyššie uvedené odsúdenie podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. by bolo možné len za predpokladu, že uvedené odsúdenie nebolo zároveň formálnym znakom skutkovej podstaty predmetného trestného činu, čo práve však v danom prípade naplnené nebolo.

Odvolací súd zastáva názor, že v danom prípade účel trestu možno dosiahnuť vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije, ako aj s prihliadnutím na okolnosti tohto konkrétneho prípadu, uložením druhov trestov a vo výmere, ako je uvedená vyššie.

Odvolací súd zastáva názor, že v danom prejednávacom prípade neboli splnené podmienky na uloženie alternatívnych trestov a to na základe nasledujúcich skutočností:

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

V prvom rade tresty uložené takým spôsobom, ako ho uložil súd I. stupňa, zabezpečia ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti. V prípade akceptácie takého druhu a výmery trestu a spôsobe jeho výkonu sa bude obžalovaný nachádzať na slobode, žiť a ani pracovať, resp. tráviť svoj voľný čas a najmä finančne zabezpečovať svoju rodinu.

V druhom rade uložený trest odňatia slobody odradí iných od páchania takéhoto druhu trestných činov. Odvolací súd k tomuto poznamenáva, že trestná činnosť, pre ktorú je obžalovaný stíhaný, je v súčasnej dobe mimoriadne rozšírená a to najmä v dôsledku enormného nárastu po celom území Slovenskej republiky. Uloženie trestu odňatia slobody spôsobom, akým bol uložený súdom I. stupňa, ostatných možných páchatelov odradí od súčasného trendu a nesprávneho a nezákonného spôsobu vedenia svojho života.

V treťom rade uložený trest odňatia slobody súdom I. stupňa dostatočne vyjadruje aj morálne odsúdenie osoby obžalovaného spoločnosťou. Je potrebné uviesť, že spoločnosť veľmi citlivo reaguje na totožnú či obdobnú trestnú činnosť páchanú v rámci práve takým spôsobom a najmä trest uložený súdom I. stupňa určite v spoločnosti vyvolá pozitívnu odozvu, najmä tým, že občania v danej obci budú bezprostredne sledovať obžalovaného pri výkone trestu povinnej práce.

Okrem podmienok uvedených v § 34 ods. 1 Tr. zák. odvolací súd konštatuje, že trest uložený súdom I. stupňa korešponduje s podmienkami uvedenými v § 34 ods. 4 Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri prihliadaní na spôsob spáchania trestného činu a najmä jeho následok, odvolací súd poukazuje najmä na tú skutočnosť, že obžalovaný odcudzil drevo z pozemku patriaceho do lesného pôdneho fondu.

Čo sa týka zavinenia a pohnútky zo strany obžalovaného, odvolací súd konštatuje, že v jeho prípade ide priamy úmysel podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., nakoľko chcel a aj porušil záujem chránený Trestným zákonom, t.j. záujem spoločnosti na ochrane majetku svojich právnických, ako aj fyzických osôb.

Čo sa týka jeho osoby, pomerov a možnosti nápravy, treba podotknúť, že ide o páchatela, ktorý bol doposiaľ už niekoľko krát súdne trestaný, pričom však bolo potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že u piatich odsúdení sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený. Ako vyplýva zo spisového materiálu, v osobe obžalovaného ide o osobu, ktorá v súčasnosti riadne pracuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že na osobu obžalovaného je možné pôsobiť uloženými alternatívami uvedenými v napadnutom rozhodnutí súdu I. stupňa. Je možné sa domnievať, že alternatívny odklon v uložených formách, bude mať výchovný význam a najmä vplyv na jeho správanie v pozitívnom smere.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu výroku o treste a spôsobe jeho výkonu napadnutého rozsudku a preto odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Proti rozsudku súdu I. stupňa podal odvolanie aj obžalovaný E. G. dňa 22.09.2014 (č.l. 71) a to proti výroku o treste.

Podľa § 309 ods. 1 Tr. por. odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.

Zo spisového materiálu vyplýva, že odsúdený E. G. bol prítomný pri vyhlásení napadnutého rozsudku na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.07.2014. Zo zápisnice na č.l. 63 vyplýva, že po vyhlásení predmetného rozsudku odsúdený E. G. vyhlásil, že sa výslovne vzdáva práva podať odvolanie a neželá si, aby osoby uvedené v § 308 ods. 2 Tr. por. podali v jeho prospech odvolanie.

Z uvedeného teda vyplýva, že v osobe odsúdeného E. G. ide o osobu, ktorá sa výslovne vzdala svojho práva na odvolanie a teda odvolanie už v ďalšom oprávnená podať nebola.

Odvolací súd na základe uvedených skutočností, odvolanie odsúdeného E. G. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol ako oneskorene podané, bez meritórneho prejednávania veci, nakoľko citované ustanovenie iný postup odvolacieho súdu neumožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.